അസ്സ്വാഫ്ഫാത് (അണിനിരന്നവ)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 182

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ١ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ٢ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ٣ إِنَّ
إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ٤ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ٥

1. അണിയണിയായി നിരന്നു നിൽക്കുന്നവർ (മലക്കുകൾ) സത്യം!
2. പിന്നെ കർശനമായി തടയുന്നവ തന്നെ സത്യം.
3. എന്നിട്ട് കീർത്തനം ചൊല്ലുന്നവർ സത്യം.
4. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഏകൻ തന്നെ.
5. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും, അവയ്ക്കിടയിലുള്ളവയുടെയും രക്ഷിതാവും, ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവുമായിട്ടുള്ളവനാണ് (അവൻ).

إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ٦ وَحِفۡظٗا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ
مَّارِدٖ ٧ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٖ ٨
دُحُورٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنۡ خَطِفَ ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ
ثَاقِبٞ ١٠

6. തീർച്ചയായും അടുത്തുള്ള ആകാശത്തെ നാം നക്ഷത്രാലങ്കാരങ്ങളാൽ മോടി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
7. ധിക്കാരിയായ ഏതു പിശാചിൽനിന്നും (അതിനെ)സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
8. അത്യുന്നത സദസ്സിനു നേരെ അവർക്ക് (പിശാചുക്കൾക്ക്) ഉറ്റുകേൾക്കുവാനാകുകയില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ഓടിക്കപ്പെടും.
9. തുരത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ട് - അവർക്ക് ശാശ്വതമായ ഒരു ശിക്ഷയുമുണ്ട്.
10. ആരെങ്കിലും വല്ലതും റാഞ്ചിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ; അപ്പോൾ തീക്ഷ്ണമായ തീജ്വാല അവനെ പിന്തുടരും.

فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ١١
بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ ١٢ وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ١٣ وَإِذَا رَأَوۡاْ
ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ١٤

11. (നബിയേ) അവരോട്‌ അഭിപ്രായം ചോദിക്കുക; സൃഷ്ടിക്കാൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ളത്‌ അവരെയാണോ അതോ നാം സൃഷ്ടിച്ച മറ്റുള്ളവയാണോ? തീർച്ചയായും അവരെ നാം പശിമയുള്ള കളിമണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു.
12. എങ്കിലും നീ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവരാകട്ടെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
13. അവർക്ക്‌ ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടാൽ അവർ (അതെക്കുറിച്ച്‌) ആലോചിക്കുന്നില്ല.
14. അവർ ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവരതിനെ തമാശയാക്കി തള്ളുന്നു.

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا
آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَإِذَا مِتْنَا
وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ
وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

15. അവർ പറയുന്നു: ഇതു വ്യക്തമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.
16. നാം മരിച്ച്‌ മണ്ണും എല്ലുമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്നോ?
17. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ പിതാക്കളും (ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമോ)?
18. പറയുക: അതെ, (അതു സംഭവിക്കും.) (അന്ന്‌) നിങ്ങൾ അപമാനിതരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ
الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

19. എന്നാൽ അതൊരു ഘോരഗർജനം മാത്രമായിരിക്കും. അപ്പോഴേക്കും അവരതാ (എഴുന്നേറ്റ്‌) നോക്കുന്നു.
20. അവർ പറയും:ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ഇത്‌ പ്രതിഫലത്തിൻെറ ദിനം തന്നെ.
21. (അവർക്ക്‌ മറുപടി നല്‌കപ്പെടും): അതെ, നിങ്ങൾ (കള്ളമാണെന്ന്‌) നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ ആ വിധിദിനം തന്നെയാണിത്‌.

۞ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾
مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ ۖ بَلْ
كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾

22. (ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടും):ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവിന്‍! അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരെയും അവരുടെ ഇണകളെയും അവര്‍ അരാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവയെയും.
23. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ; എന്നിട്ട്‌ അവരെ നരകാഗ്നിയുടെ വഴിയിലേക്ക്‌ നയിക്കുക.
24. അവരെ നിറുത്തുവിന്‍! തീര്‍ച്ചയായും അവരെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്‌.
25. അല്ല; നിങ്ങള്‍ക്കെന്തു പറ്റി? (ഇന്ന്‌) നിങ്ങള്‍ അന്യോന്യം സഹായിക്കുന്നില്ലല്ലോ?
26. അല്ല; ആ ദിനം അവര്‍ (പൂര്‍ണമായും) കീഴടങ്ങുന്നവരത്രെ.
27. അവരില്‍ ചിലര്‍ ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ്‌ പരസ്പരം ചോദ്യം ചെയ്യും.
28. (അനുയായികള്‍ നേതാക്കളോട്‌) പറയും: തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ ആയിരുന്നു വലതുവശത്തുകൂടി ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത്‌ വന്നിരുന്നത്‌.
29. അവര്‍ (മറുപടി) പറയും: അല്ല! നിങ്ങള്‍ (സ്വയംതന്നെ) വിശ്വാസികളായിരുന്നില്ല.
30. നിങ്ങളുടെ മേല്‍ ഒരു അധികാരവും ഞങ്ങള്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങള്‍ അതിക്രമികളായ ഒരു കൂട്ടര്‍ (തന്നെ) ആയിരുന്നു.
31. അങ്ങനെ നമ്മുടെ മേല്‍ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്‍റെ വചനം സത്യമായി പുലര്‍ന്നിരിക്കുന്നു. തീര്‍ച്ചയായും നാം അത്‌ അനുഭവിക്കാന്‍ പോവുകയാണ്‌.

فَأَغْوَيْنَـٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غَـٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَآ إِلَـٰهَ
إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

32. അങ്ങനെ ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചു. (കാരണം)തീര്‍ച്ചയായും ഞങ്ങള്‍ തന്നെ വഴിപിഴച്ചവരായിരുന്നു.
33. അതുകൊണ്ട്‌ ആ ദിനം തീര്‍ച്ചയായും അവര്‍ (ഇരുവിഭാഗവും) ശിക്ഷയില്‍ പങ്കാളികളായിരിക്കും.
34. തീര്‍ച്ചയായും കുറ്റവാളികളോട്‌ നാം ഇപ്രകാരം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നു.
35. അല്ലാഹു അല്ലാതെ (മറ്റൊരു) ദൈവമില്ല എന്ന്‌ അവരോട്‌ പറഞ്ഞാല്‍ അവര്‍ അഹങ്കാരം കാണിക്കുമായിരുന്നു.

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍۭ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ
وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا۟ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

36. അവര്‍ ചോദിക്കുമായിരുന്നു: ഭ്രാന്തനായ ഒരു കവിക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ഞങ്ങള്‍ കൈവെടിയണോ?
37. അല്ല! സത്യവും കൊണ്ടാണ്‌ അവന്‍ വന്നെത്തിയത്‌. (അവനു മുമ്പുള്ള) ദൂതന്മാരെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

38. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടവർ തന്നെയാകുന്നു.

39. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَٰكِهُ ۖ وَهُم
مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ
عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا
هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ
بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَآئِلٌ
مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

40. അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ ദാസന്മാർ ഒഴിച്ച്.

41. അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്ക് അറിയപ്പെട്ടതായ ഉപജീവനമുണ്ടായിരിക്കും.

42. അതായത്: പഴവർഗങ്ങൾ. അവരവിടെ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

43. അനുഗ്രഹീതമായ സ്വർഗീയാരാമങ്ങളിൽ.

44. (ഉന്നതതരം) മഞ്ചങ്ങളിൽ പരസ്പരം അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ട്.

45. സവിശേഷമായ ഉറവുവെള്ളം നിറച്ച കോപ്പകൾ അവരുടെ ചുറ്റും കൊണ്ടുനടക്കപ്പെടും.

46. വെളുത്തതും കുടിക്കുന്നവർക്ക് രുചികരമായതും.

47. അതിൽ യാതൊരു കെടുതിയും (ഉണ്ടാകുക)ഇല്ല. അതുവഴി അവർക്ക് ലഹരി ബാധിക്കുകയുമില്ല.

48. അവരുടെ അടുത്ത് ദൃഷ്ടി നിയന്ത്രിക്കുന്നവരും വിശാലാക്ഷികളുമായ തരുണീമണികളുമുണ്ടായിരിക്കും.

49. സൂക്ഷിച്ചുവെക്കപ്പെട്ട മുട്ടകൾ പോലെയായിരിക്കും അവർ.

50. അവർ (സ്വർഗവാസികൾ) പരസ്പരം അഭിമുഖീകരിച്ച്(പല ചോദ്യങ്ങളും) ചോദിക്കും.

51. അവരിൽ ഒരാൾ പറയും: തീർച്ചയായും എനിക്ക് (ഭൂമിയിൽ) ഒരു കൂട്ടുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

52. അവൻ പറയുമായിരുന്നു: (പരലോകം)സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണോ നീ?

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ
﴿٥٤﴾ فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ
﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

53. നാം മരിച്ച് മണ്ണും എല്ലുമായി കഴിഞ്ഞാലും നമുക്ക് നമ്മുടെ കർമഫലങ്ങൾ നല്കപ്പെടുന്നതാണോ?

54. അവൻ (കൂട്ടുകരോട്)പറയും: നിങ്ങൾ (ആ കൂട്ടുകാരനെ) എത്തിനോക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരാണോ?

55. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവനെ എത്തിനോക്കും. അപ്പോൾ നരകത്തിൻെറ നടുവിൽ അവനെ കാണും.

56. അദ്ദേഹം(അവനോട്) പറയും: അല്ലാഹു സത്യം. തീർച്ചയായും എന്നെ നീ നാശത്തിൽ വീഴ്ത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

57. എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അനുഗ്രഹമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനും(ആ നരകത്തിൽ) ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ പെടുമായിരുന്നു.

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ
خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا
شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا
لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

58. (സ്വർഗാവകാശികൾ പറയും:) ഇനി നമുക്ക് മരണമില്ലല്ലോ.

59. നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ മരണമല്ലാതെ. ഇനി നാം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

60. തീർച്ചയായും ഇതു തന്നെയാണ് മഹത്തായ നേട്ടം.

61. ഇതുപോലെയുള്ളതിനുവേണ്ടിയാകട്ടെ പണിയെടുക്കുന്നവരൊക്കെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

62. അതാണോ ഉത്തമമായ സല്ക്കാരം? അതോ സഖൂം വൃക്ഷമോ?

63. തീർച്ചയായും നാം അതിനെ(ആ വൃക്ഷത്തെ)അക്രമികൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം (ആപത്ത്) ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

64. തീർച്ചയായും അത് നരകത്തിൻെറ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന് മുളച്ചുപൊങ്ങുന്ന വൃക്ഷമാകുന്നു.

65. അതിൻെറ കുലകൾ ചെകുത്താന്മാരുടെ തലപോലെയിരിക്കും.

66. എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ അതിൽനിന്ന് ഭക്ഷിക്കുകയും അതുകൊണ്ടു തന്നെ വയറു നിറക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

67. പിന്നീട് അതിനു മീതെ (കുടിക്കുവാൻ) ചുട്ടു തിളക്കുന്ന വെള്ളംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചേരുവയും അവർക്കുണ്ട്.

68. പിന്നീട് തീർച്ചയായും അവരുടെ മടക്കം (നരകാ)ഗ്നിയിലേക്ക് തന്നെയാകുന്നു.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ
ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَٱنظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

69. തീര്‍ച്ചയായും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ വഴിപിഴച്ചവരായി അവര്‍ കണ്ടെത്തി.

70. എന്നിട്ടും അവരുടെ കാല്‍പ്പാടുകളില്‍ കൂടി ഇവര്‍ ധൃതികൂട്ടിപ്പോകുന്നു.

71. തീര്‍ച്ചയായും പൂര്‍വികരില്‍ അധികവും അവര്‍ക്ക് മുമ്പ് വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട്.

72. തീര്‍ച്ചയായും മുന്നറിയിപ്പുകാരെ അവരില്‍ നാം അയച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

73. എന്നിട്ട് നോക്കുക: (ആ)മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കപ്പെട്ടവരുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന്.

74. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിഷ്കളങ്കരായ ദാസന്മാര്‍ ഒഴികെ അവര്‍(രക്ഷപ്പെട്ടു.)

وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ ٱلْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى
ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَـٰمٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِى ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٨٢﴾

75. നിശ്ചയമായും നൂഹ് നമ്മെ വിളിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാല്‍ ഉത്തരം നല്‍കിയവരില്‍ എത്ര ഉത്തമന്‍.

76. അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ആളുകളെയും നാം വമ്പിച്ച ദുരിതത്തില്‍ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി.

77. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സന്തതികളെ നാം (ഭൂമിയില്‍) അവശേഷിക്കുന്നവരാക്കുകയും ചെയ്തു.

78. പിന്‍തലമുറകളില്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സല്‍ക്കീര്‍ത്തി നാം നിലനിര്‍ത്തുകയും ചെയ്തു.

79. ലോകരില്‍ നൂഹിന് സമാധാനം.

80. തീര്‍ച്ചയായും അപ്രകാരമാണ് സദ്‌വൃത്തര്‍ക്ക് നാം പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത്.

81. തീര്‍ച്ചയായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ ദാസന്മാരില്‍ പെട്ടവനാണ്.

82. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.

۞ وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّى
سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا
تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٣﴾
فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

83. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണ് ഇബ്റാ ഹീം.
84. നിഷ്ക്കളങ്കമായ ഹൃദയത്തോടെ അദ്ദേഹം തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ വന്ന സന്ദർഭം.
85. അതായത് അദ്ദേഹം തൻെറ പിതാവിനോടും തൻെറ ജനതയോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്?
86. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വ്യാജമായി നിങ്ങൾ മറ്റു ദൈവങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണോ?
87. അപ്പോൾ പ്രപഞ്ചനാഥനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ വിചാരമെന്താണ്?
88. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒരു നോട്ടം നോക്കി.
89. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയയും ഞാൻ രോഗിയാകുന്നു.
90. അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞുപോയി.
91. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ തിന്നുന്നില്ലേ?''
92. എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക്? നിങ്ങൾ മിണ്ടുന്നില്ലല്ലോ?
93. പിന്നീട് അദ്ദേഹം അവയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. അങ്ങനെ തൻെറ വലം കൈകൊണ്ട് അവയെ വെട്ടി വീഴ്ത്തി.
94. (ജനം തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ പാഞ്ഞടുത്തു.
95. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങൾ(തന്നെ) കൊത്തിപ്പണിയുന്നതിനെ നിങ്ങൾ വണങ്ങുന്നുവോ?''

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى
ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّى
ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠٠﴾
فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

96. ''അല്ലാഹുവാണല്ലോ നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ നിർമിക്കുന്നവയെയും സൃഷ്ടിച്ചത്.''
97. അവർ പറഞ്ഞു: ''അവനുവേണ്ടി ഒരു ചൂള പണിയുക, എന്നിട്ടവനെ കത്തിക്കാളുന്ന തീയിലെറിയുക.''
98. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഒരു തന്ത്രം (പ്രയോഗിക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷേ, നാം അവരെ ഏറ്റവും അധമന്മാർ ആക്കി.
99. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ എൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് പോവുകയാണ്. അവൻ എനിക്ക് വഴികാട്ടും.
100. എൻെറ നാഥാ! സദ്വൃത്തരിൽപെട്ട (ഒരു മകനെ) എനിക്ക് തന്നരുളേണമേ!

101. അപ്പോൾ സഹനശീലനായ ഒരു ബാലനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നാം സന്തോഷവാർത്ത നല്കി.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ
مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ
﴿١٠٢﴾ فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَٰدَيْنَٰهُ أَن يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَٰٓؤُا۟
ٱلْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ
﴿١٠٨﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

102. എന്നിട്ട് ആ ബാലൻ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രയത്നിക്കുവാനുള്ള പ്രായമെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ കുഞ്ഞേ! ഞാൻ ബലികൊടുക്കണമെന്ന് ഒരു സ്വപ്ന (ദർശനത്തിൽ) ഞാൻ തീർച്ചയായും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് നോക്കൂ; നിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണ്? അവൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ പിതാവേ! താങ്കളോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടത് ചെയ്യുക; അല്ലാഹു നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ക്ഷമാശീലരിൽ (ഒരാളായി) എന്നെ താങ്കൾ കണ്ടെത്തും.
103. അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും (അല്ലാഹുവിന്)കീഴ്‌വഴങ്ങുകയും, (ബലിനടത്താനായി)അദ്ദേഹം അവനെ നെറ്റിവെച്ച് ചെരിച്ച് കിടത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ,-
104. അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു: അല്ലയോ ഇബ്റാഹീം,
105. തീർച്ചയായും സ്വപ്നത്തെ നീ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഇപ്രകാരം സദ്‌വൃത്തർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.
106. നിശ്ചയമായും ഇതൊരു വ്യക്തമായ പരീക്ഷണം തന്നെയാകുന്നു.
107. മഹത്തായ ഒരു ബലിമൃഗത്തെ അവനു പകരം നാം ബലിയറുക്കുന്നതിനായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.
108. പിന്മുറക്കാരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ(സൽക്കീർത്തി) നാം അവശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
109. ഇബ്റാഹീമിനു സമാധാനം.
110. ഇപ്രകാരം സദ്‌വൃത്തർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَٰهُ بِإِسْحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿١١٢﴾ وَبَٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ
مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

111. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ ദാസന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

112. സുകൃതികളിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിക്കൊണ്ട് ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു നാം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.
113. അദ്ദേഹത്തെയും ഇസ്ഹാഖിനെയും നാം അനുഗ്രഹിച്ചു. അവർ ഇരുവരുടെയും സന്താനങ്ങളിൽ നല്ലവരുണ്ട്. തൻെറ ആത്മാവിനോട് വ്യക്തമായ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ട്.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ ٱلْكَرْبِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيْنَٰهُمَا
ٱلْكِتَٰبَ ٱلْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا
عَلَيْهِمَا فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

114. തീർച്ചയായും മൂസായോടും ഹാറൂനോടും നാം ഔദാര്യം കാണിച്ചു.
115. അവർ ഇരുവരെയും അവരുടെ ജനതയെയും (ആ) മഹാ ദുരിതത്തിൽ നിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.
116. അവരെ നാം സഹായിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ ജേതാക്കളായി.
117. ഇരുവർക്കും നാം (സത്യം) വ്യക്തമാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം കൊടുത്തു.
118. ഇരുവരെയും നാം നേർവഴിയിൽ നയിക്കുകയും ചെയ്തു.
119. പിൻതലമുറകളിൽ അവരുടെ സൽകീർത്തി നാം ശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
120. മൂസാക്കും ഹാറൂന്നും സമാധാനം!
121. ഇപ്രകാരം സുകൃതികൾക്ക് തീർച്ചയായും നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.
122. നിശ്ചയമായും, അവർ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ ദാസന്മാരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ
بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ ٱلْخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾ ٱللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ
﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

123. നിശ്ചയമായും ഇൽയാസും ദൂതന്മാരിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ തന്നെയാകുന്നു.
124. അദ്ദേഹം തൻെറ ജനതയോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?''
125. നിങ്ങൾ ബഅ്ലിനെ(1)വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവിനെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുകയാണോ?

(1) ബഅ്ൽ = സിറിയക്കാരുടെ അരാധ്യനായ സൂര്യദേവൻ.

126. 'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവെ?'

127. അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവർ നിശ്ചയമായും (ശിക്ഷയ്ക്ക്)ഹാജരാക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും;

128. അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ ദാസന്മാർ ഒഴികെ.

129. പിന്മുറക്കാരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽക്കീർത്തി നാം അവശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

130. ഇൽയാസിന് സമാധാനം.

131. തീർച്ചയായും നാം ഇപ്രകാരം സുകൃതികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

132. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ ദാസന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا
عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ
عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

133. തീർച്ചയായും ലൂത്വും ദൈവദൂതന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

134. അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആൾക്കാരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം.

135. പിറകിൽ മാറിനിന്നവരിലുൾപ്പെട്ട ഒരു കിഴവിയെ ഒഴികെ.

136. പിന്നെ മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം നാം തകർത്തു.

137. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പ്രഭാതവേളയിൽ അവരുടെ (നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾക്ക്) അടുത്തുകൂടെ കടന്നു പോകുന്നു;

138. രാത്രിയിലും.(2) അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലേ?

(2) അറബികൾ സിറിയയിലേക്ക് കച്ചവടയാത്രകൾ നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സഞ്ചാരമാർഗത്തിലായിരുന്നു ലൂത്വ്നബി(അ)യുടെ ജനത താമസിച്ചിരുന്ന, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾
فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤٤﴾ ۞ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن
يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا
فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

139. തീർച്ചയായും യൂനുസും ദൈവദൂതന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

140. ഭാരം നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിലേക്ക്‌ അദ്ദേഹം ഓടിപ്പോയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക).

141. എന്നിട്ട്‌ അദ്ദേഹം (കപ്പൽ യാത്രക്കാരോടൊപ്പം) നറുക്കെടുപ്പിൽ പങ്കെടുത്തു. അങ്ങനെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരിലായി.(3)

---

(3) നിനെവാ പട്ടണത്തിലായിരുന്നു യൂനുസ്‌നബി(അ) പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്‌. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനവും ഉപദേശവും നാട്ടുകാർ വകവെച്ചില്ല. അതിൽ മനംനൊന്ത്‌ അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടു പോയി. അല്ലാഹുവിൻെറ നിർദ്ദേശം ലഭിക്കാതെയാണ്‌ അദ്ദേഹം പോയത്‌. അദ്ദേഹം കയറിയ കപ്പൽ പ്രതികൂലമായ കാലാവസ്ഥയിൽ തകർച്ചയെ നേരിട്ടപ്പോൾ കപ്പലിലെ ഭാരം കുറക്കുവാനായി യാത്രക്കാർക്കിടയിൽ ഒരു നറുക്കെടുപ്പ്‌ നടത്തപ്പെട്ടു. അതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുകയും കപ്പലിൽനിന്ന്‌ പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു.]

---

142. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വലിയ മത്സ്യം വിഴുങ്ങി. അദ്ദേഹം ആക്ഷേപാർഹനായിരുന്നു.

143. എന്നാൽ അദ്ദേഹം (അല്ലാഹുവിൻെറ)വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ,

144. നിശ്ചയമായും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാൾ വരെയും അതിൻെറ വയറ്റിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്‌ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വരുമായിരുന്നു.

145. അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു വെളിപ്രദേശത്തേക്കു തള്ളി. അദ്ദേഹമപ്പോൾ രോഗിയായിരുന്നു.

146. അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഒരു വള്ളിച്ചെടി മുളപ്പിച്ചു കൊടുത്തു.(4)

---

(4) മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ കരയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം അവശനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്‌ വിശ്രമാർത്ഥം തണലും, ആരോഗ്യം തിരിച്ചുകിട്ടാൻ പോഷകാഹാരവും ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനായി ചൂരക്കാവർഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ചെടി അല്ലാഹു അവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

---

147. അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു ലക്ഷമോ അതിലധികമോ വരുന്ന (ജനങ്ങളി)ലേക്ക്‌ നിയോഗിച്ചു.

148. അപ്പോൾ അവർ വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ട്‌ അവർക്ക്‌ നാം ഒരു നിശ്ചിത കാലം വരെ സുഖസൗകര്യം കൊടുത്തു.

فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا
وَهُمْ شَٰهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ
لَكَٰذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا۟
بِكِتَٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا۟ بَيْنَهُۥ وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ
وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

149. (നബിയേ,) നീ അവരോട് (ബഹുദൈവവിശ്വാസികളോട്) ചോദിച്ചു നോക്കുക: ''നിന്റെ രക്ഷിതാവിന് പെൺമക്കളും അവർക്ക് ആൺമക്കളുമാണോ എന്ന്.''
150. അതല്ല, നാം മലക്കുകളെ സ്ത്രീകളായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നോ? അവരതിന് സാക്ഷികളായിരുന്നോ?
151. അറിയുക: തീർച്ചയായും അവർ പറയുന്നത് അവരുടെ വ്യാജനിർമിതിയിൽ പെട്ടതാണ്;
152. അല്ലാഹു (സന്താനത്തെ) ജനിപ്പിച്ചുവെന്ന്. തീർച്ചയായും അവർ കള്ളം പറയുന്നവർതന്നെയാണ്.
153.ആൺമക്കളെക്കാളുപരിയായി അവൻ പെൺമക്കളെ തെരെഞ്ഞെടുത്തെന്നോ?
154. നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിധിയെഴുതുന്നു?
155. നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചറിയുന്നില്ലേ?
156. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വശം വ്യക്തമായ വല്ല പ്രമാണവുമുണ്ടോ?
157. എന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രേഖ കൊണ്ടുവരുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ!
158. അവനും(അല്ലാഹുവിനും) ജിന്നുകൾക്കുമിടയിൽ അവർ കുടുംബബന്ധമാരോപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തീർച്ചയായും തങ്ങൾ (വിചാരണക്കായി) ഹാജരാക്കപ്പെടുമെന്ന് ജിന്നുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمۡ وَمَا
تَعۡبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ بِفَٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ ٱلۡجَحِيمِ
﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٞ مَّعۡلُومٞ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا
لَنَحۡنُ ٱلۡمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

159. അവർ ചമച്ചുപറയുന്നതിൽനിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ്.
160. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ ദാസന്മാർ ഒഴികെ. (അവർ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല)
161. എന്നാൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യർക്കും,
162. നിങ്ങൾക്ക് അവന്(അല്ലാഹുവിന്) എതിരിൽ (ആരെയും) കുഴപ്പത്തിലാക്കാനാവില്ല;
163. ആളിക്കത്തുന്ന നരകത്തിൽ വെന്തെരിയേണ്ടവരെയല്ലാതെ.
164. (മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം പറയും:) അറിയപ്പെട്ട ഓരോ സ്ഥാനമുള്ളവരായിട്ടല്ലാതെ ഞങ്ങളിൽ ആരും തന്നെയില്ല.
165. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ് അണിനിരന്നവർ.
166. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ് (അല്ലാഹുവിന്റെ)വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നവർ.

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ
ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ
كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُندَنَا
لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

167. തീർച്ചയായും അവർ (അവിശ്വാസികൾ) പറയാറുണ്ടായിരുന്നു:

168. പൂർവ്വീകന്മാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച വല്ല ഉൽബോധനവും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ;

169. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നിഷ്കളങ്കരായ അടിമകളാകുമായിരുന്നു.

170. എന്നാൽ(അത് കരഗതമായപ്പോഴോ) അവർ ഇതിൽ(ഖുർആനിൽ) അവിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ (ഈ നിലപാടിൻെറ അനന്തരഫലം) അവർ പിന്നീട് അറിയും.

171. (ദൂതന്മാരായി)അയക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ദാസന്മാരോട് നമ്മുടെ വചനം (വാഗ്ദത്തം) നേരത്തെ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

172. (അതായത്) നിശ്ചയമായും അവർ സഹായിക്കപ്പെടും എന്നും;

173. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ സൈന്യം തന്നെയാണ് വിജയിക്കുന്നവർ എന്നും.

174. അതിനാൽ ഒരവധിവരെ നീ അവരിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുക.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾
وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٨٠﴾ وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾

175. അവരെ നീ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. താമസിയാതെ അവരെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

176. എന്നിരിക്കെ, നമ്മുടെ ശിക്ഷക്കു(വേണ്ടി)യാണോ അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നത്?

177. എന്നാൽ അത് അവരുടെ മുറ്റത്ത് വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ട (അതിനെ നിഷേധിച്ച)വരുടെ പ്രഭാതം എത്ര ചീത്തയായിരിക്കും.

178. അതിനാൽ ഒരവധിവരെ നീ അവരിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുക.

179. നീ അവരെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. താമസിയാതെ അവരെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

180. പ്രതാപത്തിനുടയവനായ നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. അവർ ആരോപിക്കുന്നതിൽനിന്നെല്ലാം എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ്.

181. ദൈവദൂതന്മാർക്ക് സമാധാനം.

182. അഖിലലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി.